

her i Landet. Trindt om, hvor de findes indkvarterede, følger der en Del Usædelighed, Svir og Sværm med disse Folk. Ja, det er nøgne Fakta. Det er mest unge Mennesker, som have været i Soldatertjenesten, og nogle af dem vide ikke, hvad de skulle vende tilbage til, naar de have været Soldat, de have mest Lyst til at blive liggende i det Liv og ere maaske enfoldige nok til at tro, at de kunne tjene Penge paa den Maade“ osv.

Se det, som den højtærede Konseilspræsident den Gang sagde om vore egne Gendarmere, som vel at mærke levede her hjemme under gode Forhold blandt deres Landsmænd osv., det gælder i allerhøjeste Grad om dem, vi sende ud til Vestindien. De ville selv efter den foreslaaede Ordning efter min Anskuelse paa mange Maader blive ødelagte alligevel derude, hvor de i 3 Aar skulle ligge paa Kaserne osv. Jeg tror, at hvis man var gaaet til en anden Ordning, f. Eks. den at faa et Vagtskib derud, havde det været betydelig bedre. Men hvis man nu endelig vil have den nu foreslaaede Ordning, burde man lønne disse Folk saaledes, at de nogenlunde kunde leve af det, og at man var nogenlunde sikker paa, at det var nogenledes ordentlige Folk, man fik derud, ogsaa for Negrenes Skyld, for de fremmedes Skyld. Jeg synes, det er en Skam for Danmark, hvis det kun er vore daarligste Folk, vi eksportere til disse Lande. Jeg synes, det er nedsættende for den danske Nation at gøre det. Derfor have vi stillet Forslag om at forbedre Lønningerne, Forslag om, at naar Gendarmene have været 3 Aar i Tjenesten, kunne de faa Lov til at gifte sig osv.

Se, disse Love indføre jo nogle Principper, som vi forkaste herhjemme, forkaste paa den skarpeste Maade. De indføre ny Toldskatter, ny Forbrugsskatter. Vi lægge Told paa det, der skal indføres i Landet, og Told paa det, der skal udføres; vi lægge Skat paa Spiritus derovre osv., altsammen Ting, som Demokratiet herhjemme tager den kraftigste Afstand fra. Særlig Spiritustolden, saaledes som Flertallet er gaaet med til den, er efter min Mening ganske umoralsk og ganske forkastelig. Jeg kan forstaa en Spiritustold, hvis den skal være prohibitiv, hvis man siger: Vi lægge saa høj Told paa, at den virker til, at Folk ikke drikke saa meget! Saa kunde jeg til Nød gaa med dertil — jeg tror ikke, jeg vilde gøre det, men jeg kunde tænke mig rimelig Fornuft i at gøre det. Men det, man gør her, er,

at man siger: I skulle have en forholdsvis ringe Told at begynde med, for saa mærke I det ikke saa meget, saa kunne I drikke nu, og naar I saa have vænnet jer til den Told, sætte vi den lidt højere op, saa kommer der Penge ind i Kassen derved. Det er efter min Mening ganske umoralsk at have en Told paa den Maade.

Jeg skal dernæst omtale nogle Ændringsforslag, jeg har været med til at stille. Jeg skal selvfølgelig ikke omtale dem alle, men kun nogle af dem, hvor jeg har et Særstandpunkt. Under Nr. 7 har jeg stillet et Ændringsforslag sammen med det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich). Det gaar ud paa, at Valgret tilkommer enhver uberygtet Mand, som har Indfødsret eller ved denne Lovs Ikrafttræden i 5 Aar har været bosat paa de dansk-vestindiske Øer. Jeg synes, det er et rimeligt og fornuftigt Forslag. Nu siges det af den højtærede Minister og den ærede Ordfører, at i Nørresundby og Marstal kan man blive Vælger uden at have Indfødsret, og jeg tror, at den højtærede Minister ogsaa sagde, at man kunde det paa Frederiksberg. Det kan saamænd godt være, men det rokker ikke en Tøddel i min Anskuelse, thi der er ikke Spor af Fare ved i Nørresundby og Marstal at have Vælgere, der ikke have Indfødsret, og man behøver heller ikke at være bange for, at der kan komme saa mange fremmede paa Frederiksberg, at de kunne beherske Kommunalbestyrelsen. Men naar vi have bestemt os til at beholde disse Øer, bør vi ogsaa stille os paa det Standpunkt, at nu skulle disse Øer, om end ikke være danske, for det blive de selvfølgelig ikke, men de skulle dog være saadan stillede, at deres Interesser knyttes sammen med Moderlandet. Vi ville ikke ved vort Forslag berøve nogen af dem Valgretten, der nu have den, derfor have vi lavet Forslaget saaledes, at de, der ved Lovens Ikrafttræden i 5 Aar have været bosatte derovre, faa Valgret.

Det samme gælder med Hensyn til Valgbarhed. Det er fra flere ærede Talere blevet fremhævet, at det er ganske urimeligt, at der i Kolonialraadene sidder Mænd, der ere fremmede Borgere, og som have beraabt sig paa deres fremmede Borgerret, det er et ganske absurd Forhold. Det er netop en af de Ting, der har været klaget mest over: disse fremmede havde ikke den Interesse for Øerne som de Danske. De havde kun den Interesse at skaffe saa mange Penge derover som muligt.

Ændringsforslaget under Nr. 21 an-